

లింగులకొక్క

ఇందలి పాత్రలు :-
 సావిత్రమ్మ
 విమల
 శ్రీ లజ
 లలిత
 చిన్నపాప

ఒకటవ అంకం

(తెర లేవగానే - అదొక మధ్యతరగతి ద్రాయిగు రూము లాంటిది. పాతకుర్చీలు రెండు. ఒక సోఫా పాతది. ఒక వక్కన ఒక మంచం. కింద చాపా వుంటాయి. గోడకి పాత కేలెండర్లు - ఫోటోలు వేలాడుతుంటాయి.)

సావిత్రమ్మ (వయసు సుమారు నలభై అయిదు యాభై మధ్య వుండచ్చు) బూజాలు దులుపుతూ వుంటుంది. వక్కన ఒక చిన్నపాప కాగితాలు చింపిపోస్తూ - ఏడుస్తూ వుంటుంది.

సావి : అబ్బబ్బ...దా... ఏడుపాపనే తల్లి... ఏ పని తోచకుండా వుంది. (పాతేసిన కాగితాలు తీస్తూ) ఈ కాయితాలు తియ్యడం ఇప్పటికీ పడోసారి... (విసుక్కుంటూ) ఆ తల్లి వుందంటే... పిల్లల్ని చూసుకోదు కదా... అవిడకెక్కడ ? అవిడ బోకులూ... అవిడ హోషే సరిపోతుందాయె...

(కుర్చీలు సరిగ్గా వేసి - వక్క దులిపి వేసి... దిండ్లు గోడకానిస్తుంది...)

అబ్బ... నడుం పడిపోతోంది. ఒసేయ్... ఊరుకో సువ్వు... ఊరుకోమన్నానా ?... రెండు తగిలిస్తానంతే... (విసురుగా దగ్గిరికి వెళ్తుంది) (ఆ పిల్ల ఆరున్నక్కరాగం ఇంకా ఎక్కువవు తుంది)

(అంతలో విమల విసురుగా లోపల్లించి వస్తుంది. వయసు సుమారు పాతిక సంకీలు ఉండచ్చు. కాస్త పాషనుగానే కనిపిస్తుంది.)

విమ : (ఏడుస్తున్న పిల్లని ఎత్తుకుని) ఇదిగో అత్తయ్యా ఇప్పుడే చెప్పున్నా... నా పిల్లని గానీ... నమ్మగానీ... ఏమన్నా అన్నావంటే పూరుకునేది లేదు.

సావి : ఏం తెదిరిస్తున్నావా ? అవ్వ... ఏదవకాం... అత్తననే గౌరవం వుందిటే నీకు ? పెద్దా చిన్నా అంతరమన్నా వుండా ?

విమ : నీకుండా - అంతరం ? నీ విసుగుతా ఈ పసిపిల్లమీదా ?

సావి : లేకపోతే ... అన్నీ ఒక్కదాన్ని సర్దలేక వస్తున్నా ... ఇంట్లో ఇంతమంది వున్నా ... తివి కూచుంటారే తప్ప ఒక్కతల్లి ... ఒక్క పనికి రారు ... ఏం ... పిల్లనట్లా పదిలేయకపోతే చూసుకోరాదా ? నేను సర్దిండా పాడుచేస్తాంది రావేసి ...

శ్రీమతి మోహనరావు పుస్తకాలింపుశాస్త్రం

విమ : అదిగో అదే వద్దన్నాను. ఇంక మరీ ఇట్లాగే అస్సానంపే, అవచ్చే విడతో వెప్పేస్తాను నీ సంగతి, నీ కూతురు సంగతినూ! ఇంతకు ముందు వాటిలాగే ఇదీ వెక్కిరిస్తాను జాగ్రత్త!

సావి : ఏం చేస్తావే... నా సంగతి, నా కూతురి సంగతినీ? అసలు మా వంశ మెట్లాంటదో నీ మొనవికేం తెలుసే?

విమ : (వ్యంగ్యంగా) ఆ తెలుసు... తెలియకేం? నీ కూతురు పళ్ళు తోముకోకుండానే కాపీ సేవించడం- మవ్వేమో స్నానం చెయ్యకుండానే వంట చెయ్యడం బాగా తెలుసు!

సావి : నీకెంత పాగరే? మొగుడికి దమ్మిడి సంపాదన లేకపోయినా- ఏం త ఎగిరెగిరి వడతానే?

విమ : ఏమిటి? నా మొగడికి సంపాదన లేదా? మీరు తినే దంతా ఏక్కడవింది వస్తోందో?

సావి : ఏక్కడించా...? (ఇంకేదో అనబోతుండగా తోవల్పించి కైలజ గొంతు)

కైల : అమ్మా... ఇంక చాల్లేవే ఆపండి. అసలం ఆవిడవే వేళయింది.

(మాతలు, చేతులు తిన్నకుంటూ విసురుగ ఇద్దరూ చెరో వైపుకి వెళ్తారు) (తెర)

రెండవ అంకం

(అదే రూము ఇంకొం చెల సర్ది వైచింది సావిత్రమ్మ, కైలజ (దాదాపు పాతిక సం||లు) మంచంమీద కూర్చొని పుంటారు సావిత్రమ్మ కైలజకి అలంకరణ చేస్తూ వుంటుంది)

కైల : అబ్బ - ఏమిటమ్మా! ముది పేరక్కలాగ చీర కట్టుకోమంటా? చక్కగా పరికిణి, ఓణి అయితే ఏం త బావుంటుంది?

సావి : తప్పకమ్మా, అట్లా అనకూడదు. మవ్వొకా చిన్నరిల్లవిగవు. కాస్త హందగా వుండాలి. ఇప్పుడు చూడు ఏం త బావున్నావో?...

అదినరేగనీ-చూడూ ఆ వచ్చే ఆవిడ- ఆయన 'సిస్టర్' అన్నారు- సిస్టర్ అంటే అక్కా కావచ్చు, చెల్లెల కావచ్చుకదూ?

కైల : అవునే అమ్మా... నీకు ఇంట్లో పు బాగావచ్చే...?

సావి : అవునే గనీ ... ఆవిడ అక్కే గనక అయితే ఒకరకంగా మాటాడాలి - ఆవిడతో సువ్వు, చెల్లెలయితే మరోరకంగా మాట్లాడాలి!

కైల : అంటే ఏట్లాగే? అమ్మా ... నాకు అసలు మాట్లాడాలంటేనే చచ్చే భయమే...!

సావి : చీ... భయం ఏందుకే. ఏవిధంగా మాట్లాడాలో నేను చెబుతా?!

కైల : సువ్వే మాట్లాడరాదూ?...

సావి : నేనా? ఏం బావుంటుంది? పైగా ఆవిడ నిమ్మ చూడాలని వస్తోంది. ఆవిడ చూసి సెలెక్ట్ చేస్తే, ఆ తరువాత 'ఆయన' వస్తాట! ఈవిడగనక సరేసంటే మూడొంతులు సెలి జరిగిపోయి పట్టే...

కైల : అదేమిటి? నేను సెల్లి చేసుకోబోయేది ఆ అమ్మాయిని కాదా?

సావి : అవునే! మరీ అంత పిచ్చి మాటోకం లాగా వండకు- కాస్త సెక్లయే వరకన్నా.

కైల : ఆ తరువాత వండచ్చా?

సావి : అబ్బబ్బ. నీతో చచ్చే చావొల్పిందే...

కైల : చచ్చే చావేమిటి? అంటే?

సావి : నా తలకాయగనీ- నే చెప్పే మాట విను.

కైల : అఱ- ఏంటా చెప్పి.

సావి : ఆవచ్చే ఆవిడ ఆయన అక్కనకో అస్సడమో...

కైల : అనుకోవడ మెట్లా? సావి : (కమరుతూ) వోరు మూసుకుని విమ కప్పే.

కైల : (చేత్తో వోరు మూసుకుంటుంది)

సావి : ఆవిడ గనక ఆయనకి అక్కే అయితే... ఆవిడకి పెళ్ళయ్యే వుంటుంది. పిల్లలు గూడా వుండి వుండచ్చు బహుశా. అండకని ఆవిడతో ఏట్లా మాట్లాడాలంటే...

"రండమ్మా! ననుక్కారం కూచోండి" అని ఆవిడ కూచున్నాక, నవనూ కూచోవాలి ఆ తరువాత, పిల్లల్ని తీసుకురాలేదేం. వాళ్ళ పేరేమిటి... ఇట్లా అడగాలి. పిల్లలు అడపిలలే అయితే... అడపిల్లలంటే నాకు చాలా ఇష్టం. ఇంట 'లక్ష్మి' అవాలి అట్లాగక వాళ్ళ మొగ పిల్లలే గనక అయితే... వాళ్లే ఇష్టం- అవాలి ఇద్దరూ గనక వంటే 'బావుంది. చక్కగా పావ- వాబు ముచ్చటగా వుంటుంది' అవాలి. ఆవిడ కిష్టమైతే వాటిని సమర్థించాలి. ఇష్టంలేని వాటిని విందించాలి తెలిపిందా?

కైల : (వోరు మూసుకనే తలాడి ముంది)

సావి : (ఆశ్చర్యంగా) అదేమి?!

కైల : (చెయ్యి తిన్నకుండానే) వోరు మూసుకోమన్నావు? సావి : చెయ్యి తియ్య ముందు. (చేతిని

"అబ్బే-మా ఆవిడ వ్రాసిన ప్రేమ లేఖోను!"
ఇవన్నీ తిరిగొచ్చిన కథలే..!!

లాగేస్తుంది) ఆ ఆంక అవిడ చెలిలే అయితే

శైల : ఎరి చెలిలు ?
సావి : అదేనే శివకుమారం చెలిలు.

శైల : ఆనునెవరు ?

సావి : (వెళ్లి బాదుకుని) నీకు కాబోయే పెళ్ళికోడుకు.

శైల : ఆ... ఆ... చెప్ప ఆర్థ ముంది.

సావి : ఆర్థమయిందా ? బతికాం... అవిడ ఈయన చెల్లెలే అయితే ..

శైల : అదెలా తెలుస్తుంది ?

సావి : తెలియటే...? పెళ్ళికాని పిల్ల తీరు...!

శైల : అంజే నాలాగా వుంటుందా ?

సావి : ఆ... ఇంచుమించు అట్లాగే వుండచ్చు.

శైల : (ఉత్సాహంగా) ఆయితే చెప్ప తప్పకండా తెలుసుకోవాలి.

సావి : ఆయన చెల్లెలే అయితే చదువు కుంటూవన్నా వుండాలి లేనా ఉద్యోగం అన్నా చేస్తూ వుండాలి మరి పెళ్ళి కాని పిల్లకదా ? కాస్త మొనమాటంగా నీగ్గు సిగ్గుగా వుండచ్చు. అప్పుడూ మన పని నులుపు. అవిడ మనని వెళ్ళించే బదులు- మనమే అవిట్టి (పళ్ళెలగము)

చదువుకుంటున్న పిల్ల అయితే, నీ కాలేజీ-నీ గ్రూపు- ఇవి ఆడగలి. కొంత ఈ రోజుల సినిమాలగురించి-పాటల గురించి మాట్లాడచ్చు. ఆ తరువాత అవిడకీనాటి ఆధునిక రచయిత్రులలో వివరంపే ఇష్టమో - విందుకో ... ఈ పంకతులు చర్చించచ్చు.

అదే అవిడ ఉద్యోగస్థురాలయితే- అవిడ పని చేసేది ఏక్కడో తెలిసుకోవాలి ఆ (వదేశాని) పొగడలి. అవిడ కట్టు- బొట్టు తీరుని మెచ్చుకోవాలి అవిడ నన్ను గంట-సన్నగా వుండేనే అందంగా వుంటారు శివరైణా-అనాలి. లేదా లావుగా వుంటే లావులోనే అందం వుంది అనాలి...

శైల : అమ్మా ... ఇవన్నీ ఏట్లాగే అమ్మా గుర్తుంచుకోవడం? ఒక కాయతం మీద రాసుకోని బట్టి వట్టనా ?

సావి : అంకెప్పుడె బట్టి వట్టెది ? అవి డొచ్చేస్తుంటేనూ! నేనుకొన్నిఅందిస్తాతే... కొన్నవ్వా గుర్తుంచుకో చాలు...ఈ సంబం

ఇంటర్వ్యూ

ధం కుదిరి తీరాలి (అంపు చప్పడ) అదిగో .. ఆవిడోమో! వచ్చినట్లుంది. నుస్య లోపలికెళ్ళా... (విదగ) ఆ... ఆ... వస్తున్నా ... (అంటూ లోపలి కెళ్ళుంది)

(శైలజ మరోవైపుకి వెళ్ళుంది.)
(తెం)

మూడవ అంకం

(అదే గది ఇంకొక అందం గా వుంటుంది సావి తమ్ముతో లలిత ప్రవేశం.)

భూగర్భంలో సముద్రం
రెస్యో వి ఆంట్ సముద్రం అడుగున 300-500 మీటర్ల వాతున మరో సముద్రం ఇనుగొన బడింది. ఈ ఉచ్చనీటి సముద్రం గురించి అధ్యయనం చేస్తున్న శాస్త్రవేత్తలు యీ కొత్త సముద్రం ఉనికిని కనుగొన్నారు. ఆరల్ సముద్రం రెండు అడుగు మట్టాలనా కలుపుతూవువు అనేక భూగర్భ వావులను యీ పరిశోధకులు కనుగొన్నారు ఈ రెండు సముద్రాలు గూడా ప్రధానంగా పర్వతాంధ్ర పుట్టి భూగర్భంలో ప్రవహిస్తూన్న వదులవండే నీటి సరఫరాను పొందుతున్నాయి.

లలిత వగును సుమారు ఐరవై రెండు- ఐరవై మూడు వందలము)

సావి : రామ్మా- రా- నీ కోసమే మాస్తున్నా. వావ్వుగారి ఉత్తరం విన్ననే అందింది. కులాసాగా వున్నారా అందరూ? డా కూవో... నీ పేరేమిటన్నావా?

లలి : (కూచంటూ) లలితంజీ.

సావి : (తమా కూచంటూ) లలితా.. చాలా మంచి పేరు. అమ్మవారి పేరు. లక్షణంగా వుంది మా అమ్మాగారు పేరూ అమ్మవారి పేరే- శైలజ అమ్మా శైల (అవి పిల్చి) ఆం ముస్య కాపీ తాగుతావుగా అమ్మా? ముందు కాఫీతాగి, ఆ తరువాత స్నానం అదీ కానిద్దువుగనీ.

లలి : ఫరవాలేదండీ... తొందరేదు. ఆ హరిరావుగారు లేరాండీ?

సావి : ఆయనమ్మా? లేరు. ఇప్పుడే వీధి సమందం టూ బయటి కెళ్ళారు. వచ్చేస్తారు. ఏమన్నా చెప్పాలింది నంటే నతో చెప్ప తల్లీ, సందేహించకు.

లలి : అట్టే నిం లేదండీ వాకు ఇక్కడ రెజిస్ కాలేజీలో కొంచెం పనుంది. అక్కడికి వెళ్ళాలి.

సావి : దాండేముందమ్మా ... వెళ్ళవు గానిలే.. మా అమ్మాయి వస్తుందిలే నీకు సాయం. దానికి ఏవి చెప్పినా ఇట్టే చేసేస్తుంది అంత చలాకీ- వా కూతురిని నేను పొగుడుకోగూడదు గానీ, పనికి పచ్చి, పాటకి పాలా అన్నీవచ్చు. నువ్వే చూస్తావుగా ?

లలి : ఇంకాలో పొగడ్త ఏముందండీ- వున్నమాట చెప్తున్నారు.

సావి : నాతలే - మంచి మాటన్నా వచ్చా

(శైలజ ట్రీలో కాఫీతో వస్తుంది)

శైల : నమస్కారమండీ-

లలి : నమస్కారమండీ- మీరు శైలజనుకంటాను ?

శైల : అవునండీ-

(కప్ప అందించి కూచంటుంది)

సావి : శివకుమారం బాగున్నాడమ్మా ?
లలి : (తెల్లబోయి) శివకుమారమా ? ఆ- నెవరండీ ?

సావి : అదేవమ్మా- మీ...అన్నగలా ... తమ్ముడుగలా ?

లలి : ఓనో . కుమారా ? వాడు మా తమ్ముడంటి ... నానేవున్నాడు. మొన్ననే మలేరియా వచ్చి తగ్గింది వాడికి-అదికూడా కాళరేమిటి నావుగరా ?

సావి : మీ తమ్ముడా ఆయన ? (అనుమానంగా చూస్తుంది)

లలి : అవునండీ-

శైల (నెమ్మదిగా) అమ్మా మొదలు పెట్టినా మాట్లాడడం ?

లలి : (అశ్చర్యంగా చూస్తుంది)

సావి : (అది గ్రహించి) మాకావామ్మా దీని వాస్తవం? మాట్లాడడానికి కూడా నా ఆనుమతి కావాలిట!

శైల : అమ్మా చెప్పవే.

లలి : మాట్లాడండి శైలజా. నేనూ మీలాంటిదావ్వేకదా? ఏమిటి మీ సందేహం?

శైల : (సిగ్గుగా) ఆయనకి మీరు-
అక్క అన్నాడు గదూ?

లలి. (అశ్చర్యంగా) అవునూ ?

శైల : (వంగినంగిగా) అక్కయితే...
అమా... అక్కయితే ఏమిసాతే...? మర్చి
పోయాను...

సావి : (రహస్యంగా) ఏమిటామాటలు?
సరిగ్గా మాట్లాడు. అట్లా అడగూడదు.
ఇందాకి అన్నీ చెప్పానుగ, గుర్తు తెచ్చుకో.

శైల : నావ్వే ప్రాసానగా అందిస్తావని?

సావి : (రహస్యంగానే) వాళ్ళే నంబడం.
(వైకి) మీరు మాట్లాడతూ వుండం
డమ్మా- ఇప్పుడే వస్తాను...

(లేచి వెళ్తుంది)

శైల : (అలోచిస్తూ వుంటుంది)

లలి. (చూసంగా కాస్తూ వుంటుంది)

శైల (తాత్పర్యంగా) అం! గుర్తు
కొచ్చింది (లేచి నిలబడి) రండమ్మా-వను
స్కారం- కూచోండి.

లలి : (వనరన్నావచ్చారేమోనని గుమ్మం
వైపు చూసివినయా రాకపోవడంతో
అశ్చర్యంగా చూస్తూంటుంది)

శైల : పిల్లల్ని తీసుకురాలేదే? వాళ్ళ
పేరే ఏటి? అవలు మీపిల్లలు అడవల లా?
మొగిపిల్లలా? మీకు అడవల లే వున్నారను
కోండి. వాళ్ళంటే నాకిష్టం. మొగిపిల్ల
లయితే వాళ్ళే ఇష్టం-అక్కగక ఇద్దరూ
వున్నారంటారా? చాలా దానంటుంది.
ముచ్చటగా-పావ-బాబు-అయితే... దింతో
చక్కగా వుంటుంది!

లలి : ఏమిటంటి? దినర్ని గురించి
మాట్లాడుతున్నారు మీరు? ఏ దన్నా
ద్రామా రిహార్సిల్లు చేసుకుంటున్నారా?

శైల : ద్రామాకాదూ- పాదాకాదూ -
మితోనే నను మాట్లాడేది. మా అమ్మ
చెప్పింది, ఇట్లా మాట్లాడాలని!

లలి : నాతోనా? నాతో అయితే
మరేమిటి పిల్లలంటారు? నాకింకా పెళ్ళీ
తాండే?

శైల : (అశ్చర్యంగా) పెళ్ళీకాలేదా?
మరి.. మరి..అక్కే అయితే పోలి అమ్మో
వుండాలే? పిల్లలు కూడా వుండాలిందే!
ఇందులో విక్కడో అబద్ధం వుంది. మీకు
పెళ్ళన్నా అయివుండాలి - లేనా ఆయన,
ఆయన మీ అన్నయ్యన్నా అయివుండాలి.

లలి : ఏమిటంటి చిత్రంగా మాట్లాడు

అందంచందే, శుభ్రమైన నల్లని జాట్టుకు అవసరం- కెఎమ్పి కొబ్బరినూనె ఇచ్చే సంరక్షణ.

కెఎమ్పి కొబ్బరినూనెలో ప్రకృతిలోగల
విశిష్టత ఉంది. వెండిలా తెల్లని ప్రతి నూనె
చుక్కాగూడా మీ జాట్టుని కుదుళ్ళనుంచి
కొనలదాకా పెంపొందిస్తుంది. శీతాకాలంలో
చుండ్రును దూరంచేస్తుంది; వేసవిలో,
చర్మాన్ని, జాట్టునూ ఎండనుంచి, వేడినుంచి
కాపాడుతుంది. దాంతో యిక మీ జాట్టు శుభ్రంగా,
తీరుగా, దువ్వుకోదానికి వీలుగా ఉంటుంది. రోజంతా,

"కెఎమ్పి. నేను అచ్చంగా
సొంతంగా కోరుకునేది."

తె. ఆర్. విజయ

మా KMP 6 TEL A

తాడు? నాకు పెళ్ళి కాలేదంటాంటే...? మొన్ననే వివే చి. పూర్తి చేశాను. ఇప్పుడప్పుడే పెళ్ళి చేసుకునేప్పుడే శంకూదా లేదునాకు కొవ్వొత్తులు నా ఉద్యోగం చేసి తాని నేను పెళ్ళి చేసుకోను.

శైల : ఇంత గట్టిగా చెబుస్తారే- పెళ్ళి కాలేదని. అఁ... ఉండండి. కాలేజీ చదువు ఉంది. ఉద్యోగం చేస్తున్నారు అయితే మీరు విస్వదేశికంగా ఆయనకి చెల్లాలే... కాదనడానికి వీలేదు. నెవంజ తెలివితక్కువ దాన్ని కాదులేండి మరి.

శైల : ఆయనంటే కు రేనా? నాడు మా తమ్ముడేవంటి ముమ్మాటికీ. అయినా మా కుటుంబ విషయాలన్నీ ఇచ్చి వివరాలూ అని మీకెందుకంటి. నాడు మా తమ్ముడయితే మీకేం? అన్నయితే మీకేం? నాకు విషయం తెనేం? కాకపోతే ఏం?

శైల : అమ్మమ్మా... అలా అనకంటి! ఉన్నదంతా ఇంతోనే ఉంది అయితే... నా కిప్పడోకటి ఆర్థమయింది. మీరు ఆయనకి ఆక్కె అయినా మీకింకా పెండి కాలేదు. కాలేజీ చదువులు వదిలి ఉద్యోగం చేస్తున్నారు

శైల : ఉద్యోగం ఇంకా చెయ్యడం లేదు. చెయ్యాలి

శైల : వరే అయితే. నేను మీతో మాట్లాడాలింది, మీరు ఆయనకి ఆక్కె అయినా, మా అమ్మ చెప్పిన చెల్లెలి క్యాలిఫోనేషన్, మీలో చూస్తున్నా. కాబట్టి నేను

ఇంటర్వ్యూ

మీతో ఆయన వెలెలితో మాట్లాడినట్టే మాట్లాడాలి అన్నమాట!

శైల : (అర్థం కావని చూస్తుంది)

శైల : (అదేమీ పట్టించుకోకండా గంభీరంగా) హలో! నమస్కారమండీ! మీ రే కాలేజీలో చదివాడ? మీ గ్రూపిమిటి? మీ కిప్పటి పనిమాయ నమ్మ యా? లేకపోతే పాతవా? విండుకు? నేటి పనిమాయ పాటం గురించి మీ అభిప్రాయమేమిటి? ఇప్పుడువచ్చే వనం సాహిత్యంలో ఎవరిని వచ్చుతాయి మీకు? మీ ఆభిమాన రచయిత్రులెవరు? విండుకు? మీరు ఉద్యోగం చెయ్యటోయేది ఏక్కడ? ఆ వూరి పేర చెబితే దాన్ని సాగుడతాను.

శైల : (తనలో) సావం-మెంటల్ కేసు కాబోయి!

శైల : (వ్యక్తంగా) మీ వీర చాలా బావుండండి. ఆవలా తొక్కున్న తీరు బావుంది. మీకా ఎప్పింది వీర! కుంకమ బొట్టు ఏంత బావుందో మీ మొహానికి! అఁ! వుండండి - చూడవివ్వండి వరిగా! మీరు వచ్చుకాదు ... అఁ ... మరి లావూ కాదు...వక్కాగా వున్నారు. ఆ సరి లాట్లా వుండే వాళ్ళంటేనే నాకిష్టం...

శైల : (కొంచెం సంతోషంగా) ధాంక్కండి!

శైల : అమ్మయ్య...అంటేవంటి ..నేను

మాట్లాడాలినన్నీ అయిపోయాయి నేను మీకు నవ్వాలా?

శైల : చాలా నవ్వారు - (భుజంమీద చెయ్యివేస్తుంది)

శైల : ధాంక్కండి-చాలా ధాంక్క-

శైల : (వస్తూ) లెమ్మా - లలితా స్థావం చెద్దువుగానీ శైలా నవ్వు తయారవు లలిత స్థావం అయ్యాక - లలితని కాలేజీకి తీసుకువం

శైల : వరేవమ్మా! అట్లాగే (అందరూ విచ్చుకుంటుంది) (తెరి)

నాలుగవ అంకం

(అదే గది. అదే అలంకరణ. సావి తమ్మ అక్కడ వున్న సాలోకూమని భాగవతం చదువుకుంటూవుంటుంది)

సావి (చదవుతున్నదల్లా) ఏమిటో.. సాక్షాత్తునగా వెళ్ళిన ఈయన అయిపోతే కాలేజీకి వెళ్ళిన శైలశా, లలిత కూడా ఇంకా లేదు వెళ్ళి పిల్లకి మాట్లాడడం కూడా దు ఆ అమ్మాయిని మనుకుంటోందో దీని గురించి. అక్కడికి వెళ్ళి ఏం చెప్తుందో గూడా! విడకొండలవాడా! ఈ నెంబంధమయినా కుదిరితే నీ కొండకొస్తాం (దణ్ణం పెడుతుంది) అడవిల్లను కన్నం దుకు విన్నీ పాట్టురా భగవంతుడా!

(విసుల ప్రవేశం)

విసు : అత్తయ్యా! ఇక్కడన్నావా? సోయి బోంనేపీ లారాదూ? కానీవు పడకో వచ్చు వీళ్లంతా ఏప్పుటికీ వస్తారో నే మండలేను బాబా అంత నేవు కనిపెయ్యుకుని! పిల్లకి పెట్టి నేను తినేశా

సావి : ఏం తిండిలేనే ఏవ్వడూ తినే తిండేగా?

విసు : అయినా తప్పకుండా ఏ వూట కావూట వండుకోవాలిందే- తివాలిందే కదా?

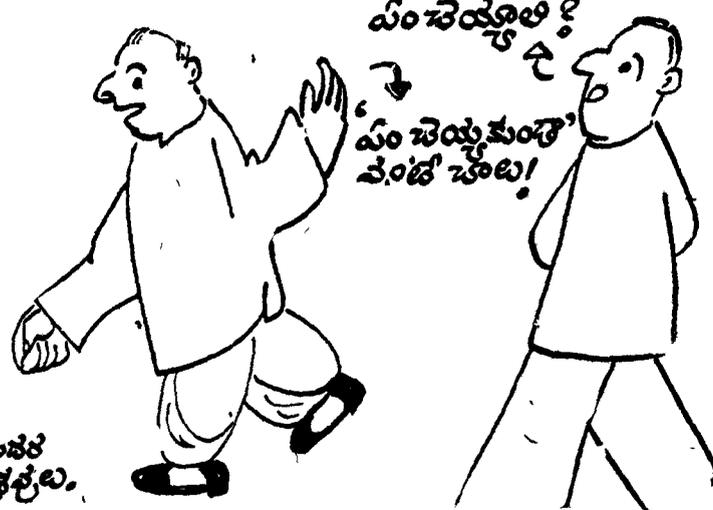
సావి : నువ్వన్నదీ విజమేలే! ఏళ్ళేది- వడుకుండా?

విసు : ఆ పడుకుంది.

(ఇంతలో 'పోస్ట్' అన్న కేక వివదడుతుంది. విసుల గబుక్కువ లేచి బయటికి వెళ్ళుంది. తిరిగి చేతిలో ఉత్తరంతో వస్తుంది)

సావి : ఏక్కట్టేనే ఉత్తరం?

యిక బిడ్డలు పుట్టకుండా వుండాలంటే

ఏం జెయ్యాలి?
ఏం జెయ్యకుండా వండే హాటు!

సంకేత కేంద్రాలు.

రష్యన్ భాషలో ఆసియా, ఆఫ్రికా రచయితల రచనలు

ఆసియా, ఆఫ్రికా భండాలలోని - ధునిక రచయితల వచన రచనలు, నాటకాలు, కవిత్వం వదలకుండు సంపుటాలుగా రష్యన్ భాషలోకి అనువదించి ప్రచురించేందుకు రెండు ప్రముఖ సోవియట్ ప్రచురణ సంస్థలు - ప్రగతి ప్రచురణాలయం, బుదోజె స్వెన్మియా లితరేచరా - గంధా అను వివిధ వేళాయి. వలస పరాధీనతా సంకెళ్లను ఛేదించుకొని, జాతీయ స్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడతూన్న ఆసియా, ఆఫ్రికా ప్రజల సాహిత్యాన్ని సోవియట్ యూనియన్ లోని విస్తృత సారకలోకానికి పరిచయం

చేయడం, వివిధ దేశాల ప్రజల సహకారంతో సాంస్కృతిక పురోగతికి దోహదం చేయడం లక్ష్యంగా ఈ గంధాల ప్రచురణ జరుగుతూ వుంది.

అనువాద గంధాలను వివిధ చేసుకొవడంలో యీ ప్రచురణ సంస్థలు రచనల సమకాలీనతను, ఉన్నత కళా విలువలను, మానవతా భావాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాయి.

తొలి రెండు సంపుటాలలో 1940-50 మధ్య కాలంలోని మధ్యప్రచ్య, ఆఫ్రికా దక్షిణాది రచయితల గంధాలు వున్నాయి.

ఈ రెండు సంపుటాలు ప్రస్తుతం వెలవడానికి 1980 లో విడుదలయ్యే మూడవ సంపుటిలో బంగ్లాదేశ్, భారత్, శ్రీలంక యీ ప్రాంతంలోని అతిరదేశాలరచయితల నవలలు, కథలు వున్నాయి.

భారతీయ రచయితలు - భారతీయ రచయితలలో తనాజి శివశంకర్స్మితే (మళయాళం), కృష్ణచంద్ (ఉర్దూ), ఇంకా వంజాబీ, హిందీ, బెంగాలీ రచయితలు. తమిళ రచయితలు భింన్, టి. జానకి రామన్, జయకాంతన్ మున్నగువారి రచనలు ఉన్నవి.

విను : అదే చూస్తున్నా... మామగూర్కి వచ్చింది... వెళ్ళివారి దగ్గిర్చించి లాగ వుంది.

విన్య చదవరా ?

సావి : చదువు... పరవాలేదేలే...

విను : (చదువుతుంది)

మహారాజ్యశ్రీ వారిరావుగారికి,

వసుచ్చిరమణులు. ఉభయకవలలోపరి.

మీకి ఉత్తరం ఏట్లా రాయడమో తెలియడంలేదు. అయినా విషయం రాయక తప్పకంలేదు. మా అబ్బాయి మేమిట్లా సంబంధాలు చూస్తూండగానే, మాతో చెప్పకుండానే - ప్రేమవివాహం చేసుకుని వాకిట్లోకి దిగాడ. అందుకని మా కమ్మాయిని ఇప్పుడు మీ ఇంటికి వంపడం లేదు మేమంతా / విద్యిత పరిస్థితిలో ఉన్నాము. మాస్త్రితిని మీరు అర్థం చేసుకుంటారని ఆశిస్తాను.

ఇట్లు,

నవ్యనారాయణ.

సావి : ఆయ్యా వింతని జరిగింది! ఈయన మీ మామగూర్కి బాల్కనీ స్నేహితుడు గదా - ఈ సంబంధం తప్పకుండా అన్నతం దనుకున్నాను ఇది తప్పిపోయింది సావిలే ఏంవెస్తాం - మనకి ఆ గీత లేదు అనుకోండాం.

విను : ఇంకా నయం, ఆయన పెద్ద మనిషి రాబట్టి ఉత్తరమైనా రావాడు. రాయని వాళ్ళు ఏం త మంది ? అత్తయ్యా

ఇంటర్వ్యూ

అవునుగానీ, నీ విచారం అట్లా వుండు ... మరీ పిల్లని సంపల్లెవచ్చాడ గదా - ఈ అమ్మాయివరు ? అది ఆలోచించవే ?

సావి : - వునీవ్! నిజమే ఇదెవత్తే ? మనింటికెందుకొచ్చివున్నా ? దీని వాటకం సాడుగాను, మబ్బరంగా ఇంట్లో మకాం చేసింది. ఇదో ఎత్తుగడ కాదు కదా ? అదేదో పేపర్లో చదివాను. రకరకాలుగా ఇంట్లో కొమ్మన్నారట దొంగలు ! చూడు చూడు. ఇంట్లో వస్తువులన్నీ వున్నాయో లేదో. దాని నూట్ కేస్ తీసికెళ్ళిందా ?

విను : అవును నువ్వే - అడ్డమయిన వాళ్ళనీ తోపలికి రానిచ్చి చర్యదల చేస్తావు. మనకే కాఫీకి గతిలేక ఛన్నంటే ఒకసక్క వచ్చిన వాళ్ళందరికీ కాఫీలు, ఫలహారాలు అందింపులా ! ఇల్లు గుళ్ళు చేస్తున్నావు.

సావి అనండే. అందరూ నన్నే అవండే. తేరగా దొరికానుగా, అనకేం చేస్తారు ? (అంతలో తలుపు దబదబ వివరో బోదుతున్నట్లుం. వినుల తలవు తీయడానికి నిసురుగా వెళ్తుంది.)

(శైలజ ఆయాసంతో ప్రవేశం - వివకే వినుల)

శైల : అమ్మా-అమ్మా-మోసం జరిగి పోయింది. ఆ లలిత మనింటికొసం రాలేదు.

కాలేజీలో ఇంటర్వ్యూ కోసం వచ్చింది. వెళి కొక్క అక్కాకాదు-తెల్లెల్లాకాదు ! ఆ కాలేజీ లెక్కర్ శ్రీహరిరావుగారేలేదా ఆయన స్నేహితుడి కూతురు ! వానింటి కోసం వచ్చింది. వాళ్ళిల్లె అనుక వి మనింటిక్కొందిట. ఈ ఊరు రావడం ఇదే మొగలుట. పారపోయి జరిగింది క్షమించవండి ఆయన కాలేజీ, అనబడి ఆ అమ్మాయిని వానింటికి సిసికెళాడు - తరవాత వని సామాన్య తీసుకుంటుందిట.

సావి : తెలిసిందిలే సంకెతం తా మాక్కూడా !

శైల : ఏటా తెలిసింది ?

విను : వాళ్ళే ఉత్తరం రాకారే... అది పరేగానీ, మరి ఆ శివమూర్ తన అన్నో తమ్ముడో అంది !

శైల : అదా ? వాళ్ళ తమ్ముడి పేరు రఘు కుమార్ట ! మనం అడిగేది ఆ అబ్బాయి గురించే ! అనుకుంటిట ! మనం 'ఆయన' 'ఆయన' అంటుంటే, ఆశ్చర్య పోయిందిట ! ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి వయసు ఏంతో తెలిసా ? ఏడేళ్ళట !

సావి, విను : (నవ్వుతూ) బానేవుంది మొత్తానికి ! మంచి ఇంటర్వ్యూనే !

(అందరూ నవ్వుతుండగా - తెర)

(స మా వ్త మ్)